

SEN NỞ TRÔI I TÂY

..... (Hà sỹ Hán Cung Thanh) (Hà sỹ Hán Cung Thanh)

Giao thi

Bóng lối quê chắp nhặt tâm tình hòa trôi giữa dại ngời, giữa nhung tơ m lòng tơ ng giao đong
cầm trong tình thô , tình đao.

Chùa Lá - Gò Vấp thợ c hiến đúc san **Sen nở trôi i Tây**. Tựng niêm tu n chung thết ngày mết thi
sỹ Hán Cung Thanh t c Đài Đắc Thích Nhuận Hoài (01.10.2012 – 18.11.2012).

Ban biên t p chùa Lá – Gò Vấp trân trọng gởi thi u Sen nở trôi i Tây đn quý Ch u Tăng Ni, Phật
t , gia đình, bông h u, thi h u. Đúc san ghi d u nhung bông chân tình t , nhung âm vang trên
con đòng th và đao c a thi sĩ.

Đao tràng chùa Lá – Gò Vấp chân thành tri ân các đao h u g n xa, các tác gi đã tham gia bài
v đóng góp ý ki n xây d ng, cùng nhau g i m t tâm tình hòa quy n vào đc sang nh s i khói
h u ng tr m bay lên t ng niêm c Đài đúc Thích Nhuận Hoài.

Kính bút Đao tràng và anh em văn nghệ sĩ chùa Lá – Gò Vấp thợ c hiến

Thi sĩ, Tu sĩ Hàn Cung Thượng đã qua đời!

Nhà thi sĩ Hàn Cung Thượng đã qua đời vào lúc 21h ngày 1 tháng 10 năm 2012 tại chùa Độc Sơn (Huyện Dĩ Ch, Tân Thành, Bà Rịa - Vũng Tàu), hưởng thọ 61 tuổi. Tang lễ được tổ chức tại chùa và nghi lễ dành cho một tu sĩ Phật giáo. Chiều tối ngày 3 tháng 10 buổi tối tang niêm casket ông đã diễn ra trang trọng và ấm cúng. Về tối có một corteo gia đình, đồng đồng đội cùng nhiều bạn bè, thân hữu văn nghệ tại đây phỏng vấn các nhà thơ Lê Giao Văn, Lương Túy Vân, Trần Công Vũ, từ Sài Gòn ra như: nhà thơ Bích Nhãnh Hồi, Triệu Nguyễn, Trần Chinh Âm, Trần Văn, Đoàn Hoàng, Ngã Du Tú, Đông Nguyên, nhà thơ pháp Bùi Hữu N, họa sĩ Nguyễn Hữu Nam...

Ông tên thật là Nguyễn Đình Cung Thượng, quê quán Điện Phố C, Điện Bàn, Quãng Nam.

Ông từng công tác tại cho các báo, tạp chí của miền Nam trước 1975 và bút hiệu Hàn Cung Thượng, Hồ Thủ Long... Sau 1975, ông rời quê hương vào lõi phòng nghiên cứu xã Huyện Dĩ Ch, Tân Thành, Bà Rịa - Vũng Tàu. Dù cuộc sống mưu sinh có nhiều khăn khó khăn ông vẫn dành thời gian cho thi ca. Năm 2003, gặp duyên ông quyết định xuất gia thành một tu sĩ Phật giáo có Pháp danh là Nhuận Hoài. Cuối năm 2008 đắc sắc hỷ trai casket bạn bè, ông tuy nhiên một số bài thơ tiêu biểu trong cuộc đời sáng tác của mình rời bỏ xuất báu nếp thờ lạy tên **Tự Trăng tàn**.

Truyện Huân Hữu

Sen nở trại Tây

"Tự Trăng tàn" trên lõi trình thăng trầm còn một giọt nước mắt khói mờ ảo. Những triều dương khói mờ ảo vắng. Tự mê lõi qua trùng quang không lõi, quanh phù vân, quay dép về Tây.

Người đi núi đong súng súng Chợ mây trong gió, chờ đò sang sông Quê ngophil n não qua ph

dōng
cõi không đĩ vĩ

Bờ cõi chân nhởn nhõm

Sóng mãnh liệt tột tâm phong hồn, quên thân mình vui hồn phúc tha nhân, tột ngang tiếng mõ sấm hôm vang cùng khèp, thorc tinh nhân sinh hồn thân tòng hối thi. Hóa thành thi kỉ, cho cuộc đời trì tòng đón mai sau.

Đất trùng khôi vĩ chồi đất cao lũng tháp, vút mây qua phò cõi chèp bờ mõa giông, tháp nhởt nguyệt xuyên truong ngàn vĩ trùng ngõ "Tử đĩ trăng tàn" chèp cánh bờ dâu, nhõng vì sao lung linh tháp nõn nguyệt nõn cõu, sinh vĩ diết hối i tõ vĩ chung lõi, vô phân biết Ngã, Nhân, bờ; tõ vô chung đón vô tháp rồng ngõi. Biển xanh quên hồn vui buôn, núi cao quên nhõng đèo truong gõp ghõnh, mây ngàn quên hồn tuối tên, mõt xanh dồn lõi qua bên kia bờ, Ngõi i đi kết nõi tình tháp, mõ ra muôn lõi thành tõ hõ không.

Tử sinh là hoa đóm chiêm bao, tình mõng mõi tõ võng tâm sanh khôi, nghiõp thorc chuyõn xoay xuõng lên ba cõi trõm luân, lõi nhiõp dõn in dõu hõ không, bờ bõn giác chõi thõ vĩ khai ngõ, hát vĩ biõn đõi tõ tình rồng núi, cõi vĩi sông tiết tõu cung cõm, giõa bõu trõi hát câu vô sõ, mây trõng cõm tay sõi gió đi vĩ, vĩ vô trú dung thông lý sõ, cõi tâm không muôn vút cõng không ngoái.

Đõi ng bõi t nhõi, con đõi ng vô nhõi m Cõi chõi n nhõi bõi t lõi c ngõi ngôn Tâm an trú là không chõi trú Rõi lõi ng im sõm sét cõi i ngõi n.

Đón và đi cũng là nghiõp mõnh, phát tâm tõ thành hõnh nguyệt đõ sanh, bõn mõõi chín ngày pháp lõi nhõ tình anh. Xin đõt hõi lõi thi tiõng nhõc, hóa néo tâm hõõng cõu nguyệt vãng sanh.

Anh đi mây gió mõm cõi Khói hõõng kõt nõ mây trõi tõn đõa Giã tõ cõi nõ nõng mõa Tõ sinh tan mõng trăng xõa hõn bày.

Chùa Lá, mùa thu Nhâm Thìn Thích Nhuõn Tâm

Nhõ thõ

Hái nõ đõi khi chõa kõp mùa Xuân
Nõ thành hoa lõu phiõn trong trõi đõt

Nhật trăng trong mây, không âm thanh, huyền sảo
Nhàc xuôi ngàn, đâu là nguồn, là sông?

Nghe mênh mang nhả biền ở trong lòng
Đi và đến mãi mãi sao chóng thoát!
Ai ban phát cho nỗi cảm i tĩnh tết
Xin lòng nghe mà gõm chuyen trăm năm.

Ngày Đông hong tuối mình cho klop nồng
Dù mưa phun cũng xóa sạch dấu chân
Nói chuyện mình với i đêm dài vắng lặng
Hoa vô thường nở mãi đáo trong tim

Chạy trong mình một ý chí tröm luân
Ta may tuối và trăng tàn may mắn
Một vòn sáng trong dòng dõi nghiệt ngã
Bao dung mà qua bão ngang bể n tênh

Còn ai nói và còn ai nghe nói
Tin nhắn điếu khóc liết tết nỗi tâm
Một con người và ba ngàn thế giới
Chỉ có nỗi cảm Nhị thổi trên cao.

Thích Nhuận Châu Tịnh thất Tự Nghiêm

Tự Hàn Cung Thượng đón Thích Nhuận Hoài

Vâng, đó là cuộc hành trình đầy thử thách, cam go, ác liệt bi tráng và không khoan nhượng, khơi dậy tinh thần Hàn Cung Thượng thi sĩ đón tuyệt đón Thích Nhuận Hoài Tự Kheo Bát Giới.

Tôi quen anh vào năm 90 của thời kỳ trước kia trong những lần đi Tự Nghiêm và Đắc Sơn đền lão và tham vấn Hòa Thượng Viên Chùa. Dần dần tình cảm và duyên thiền gần nhau lúc nào không biết. Đặc biệt là tôi bị tráng của anh thiền đó, tôi cùng nhau anh em ngồi thiền và cũng ngồi một luồng cái tính khí riêng trung thành thật, bao gồm cả không che giấu ngay cả cái dại cái xảo của mình. Đặc gia đình vào lão nghỉ phép Hồi giáo có lẽ là một bài học ngoặt quan trọng trong cuộc đời này khó khăn và rồi nó thua thiệt của anh qua đó anh tiếp cận và Phật Pháp dùi súng dùi đạn của Hòa Thượng Đắc Sơn và sau này là Bửn Sóng truyền Tam qui y giới thiệu anh. Lúc đó anh đã có lòng qui ngưỡng Tam Bảo từ ý muốn xuất gia. Anh tâm sự: "Xuất gia là phái Cát ái ly thân, vì có đó mình chưa làm được trong hoàn cảnh một vú ba con còn nhỏ". Nhóm anh vẫn thường dùng đói nguyệt cho đến một ngày ...

Hình như vào đầu thiên niên kỷ thứ III, do có chuyến biển trong gia đình, anh mất thân một mình xách ba lô và khu bộ rác Phan Huy Ích và cùng với chúng tôi (Bích Nhãnh Hỗ) Trấn Huân Hiến, Trấn Đăng Sum, Trấn Công Vũ, Lê Quốc Lộ, Trung Văn Hiến (đều là đặc chủng Thích Nhuận Nghĩa), lão ra nhóm Hồi giáo Rác. Có lẽ đây là một cuộc di cư tị nạn cho việc "Cát ái ly thân" mà anh chính thức thắc chắn hai năm sau đó, khi xuất tóc thiền giới xuất gia.

Thời gian sau này khu bộ rác Phan Huy Ích là bộ tộc ngoặt thiền hai mươi ra con đầu lòng đón đầu bùa giải thoát. Anh tâm sự: "thấy ra cái thân tột đái này chính là đống rác đang phân hủy chung khác gì cái bộ rác kia; chỉ có điều là mình có đủ dung cảm hay không đón nhận ra điều đó; mà dù nhận ra hay không nhận ra nó vẫn đã đang và sẽ không ngừng phân hủy. Rõ ràng:

Thì thôi già bùa phái hoa Vẫn trong núi rác bùa là bùa đâu Tóc xanh thoảng chén bùa đùa Tiết ai rủi cũng phai màu thiền gian

(Trấn Huân Hiến)

Nhóm Hồi giáo Rác do anh lão ra đặc sản hòn trại và cưa thiền Thích Nhuận Tâm trụ trì chùa Lá không ngừng phát triển và lồng lên chung. Nhóm thiền thiền cao thiền cát ngang đùa phái khác cũng tột hồn và tham gia giao lưu nhau: Trí Tu Nguyên, Đoàn Văn Khánh, Đoàn Hoàng, Tú Văn, Nguyễn Văn Thảo và v.v... Trong những lần họp mặt giao lưu nhau ngoài thiền đùa, nhóm đùa luôn luôn là thao túng trao đổi hồn hồn nhau và nói đùa cũng nhau kinh nghiệm tu thiền.

Cho đến một ngày, căn lành tăng trại, hốt giáng đùa duyên, anh quay về Đắc Sơn xuất tóc thiền giới xuất gia do hòa thượng Đắc Sơn truyền trao giới pháp và ban cho pháp danh Nhuận Hoài. Đến đây lão ra một bài học ngoặt thiền ba, không phái đùa đùa đùa dòng sông êm đềm cho anh thuỷn buông xuôi gió. Mà là đùa đùa đùa chí nhau đùa ác liệt gay go. Đó là chí nhau và chính mình. Tuy nhiên anh phái chí nhau thiền nhau tay khí xanh huân tay vô lồng tay kiếp và kiếp hiền tiễn. Đúng là một cuộc chiến đùa thiền, không ai làm thay. Ngay cả đùa Tú

Phật, Ngài chỉ chỉ ra con đường mà mình tự thắp đuốc đèn đi chung. Ngài không cho quá giang. Lần lúc anh cảm thấy quá sức, không thể vượt qua đêc. Có lúc anh suýt mất giây. Nhưng lần này anh thoát khỏi lối vội vã là để kiểm chứng chính mình đã thành thục. Không bao giờ anh muốn lối kinh hay lối đêc ngay bịt che giùu các yếu kém của mình. Anh thành tâm sám hối, phát tâm lạy 하나님 một ngàn danh hiệu Phật trong kinh Phật thuyết Kinh Văn Phật, không xao lăng công phu và thiền đênh. Anh luôn ghi lòng từ cõi và thực hành lối căn dặn của sứ phái: "Tránh đêi ngôn sứ nghe a đêc khéo nghĩ p, Nhìn nhóc sứ nghe a đêc thân nghĩ p, Chết hối lối mình, không thay lối nghe i sứ nghe a đêc ý nghĩ p".

Anh công phu mất cách tinh tú n và luôn luôn khiêm tốn. Anh tâm sứ: "mình bán thuyền xuôi tay biết căn cõi thêp kém. Không dám mong gì hơn là đêi này gieo duyên với Phật pháp đêi đêi sau có đêc thân nghe i tiêp tõi tu. Làm sao mõi đêi nhõi thêp khí giõm đi mất ít, căn lành tăng trêng thêm mất ít, nhõt đênh sứ thành chánh quõ. Anh thõi ng nói với anh em: "Tu là đêi giõi thoát, muõn giõi thoát phõi diêt ngã. Tu mà còn thay mình hơn nghe i, mình đúng nghe i sai, chết hối lối nghe i mà không thay lối mình, sao gõi là tu?".

Või đêi nguyễn và hõi thêp công phu tinh tú n nhõi thêp anh sứ xõng đáng là mất Tõ khõu Bõ Tát giõi mà hòa thêng Đêc Sõn võa mõi phõng trêng truyõn trao cho anh. Đúng là :

Hoa thành rác bõi thêp gian Rác thành hoa bõi või t ngàn khõ đau (Trõ Công Vũ) Bõn thân tôi thay mình căn cõi thêp kém:

Mõi nguyễn đêi tu mòn cõi lõi i

Chân không rút nõi khõi đêc ng tõ

(BNH_Tõ trào)

Nên không thay hõc theo các bõc thêng căn sõi xuõt gia tu Phõt tõ lúc còn trõ chõ dám nguyễn hõc theo các võ bán thê nhõ Nhuõn Nghĩa Trêng Văn Hiõu, Nhuõn Hoài Hàn Cung Thêng ...

Hôm nay anh xõi bõ báo thân, trêng kim quan anh tôi không cõu chúc quá cao siêu đôi khi lõi cõi sáo ngõ nhõ Võng Sanh Cõc Lõc, Cao Đăng Phõt Quõc ... chõ xin nhõt tâm cõu cho anh kiõp sau có đêc thân nghe i đêi tiêp tõi tu hõc và sõi xuõt gia ngõ hõu đêc Ân Triêm công đêc đúng theo đêi nguyễn cõa anh.

Yêu t để, yêu t để, ba la yêu t để, ba la tăng yêu t để, Bà Để tát bà ha.

Bích Nhãnh Hoa còn bút nhân tunn chung thết cáa Tâm Không Bản Tát giỏi Thích Nhunn Hoài

Tâm bản t Hàn Cung Thông Thường và Trắng Cử Long

Trăm năm mùt gỗc mùng vàng
Trắng Cử Long sờt tay Hàn Cung Thông
Rong rêu tàn cucc miên trắng ng
Ngó ra dài n mùc hỗng thường xanh a nay
Giã tự cõi tựm làu đày
Rất a tay vàng chín Bản Lai an nhàn
Ngó i để để lành thi đàn
Ai cùng ta nhét tro tàn sóng i thường

Bích Nhãnh Hoa

Vô thường hoa

Trên cònh mêm mông chuyển vành nghiêp hỗn, đây nhép chồng thường bin hóa trùng duyên, trong đó có con ngóni, dù sóngm hay munn, béi đònn trắngng có dài vành khác nhau, chung cucc vành y nhén nhén loài hoa làm bin u tường - sóngm né tái tàn.

Nhé dòng trôi bét táin kia là tường mùi con néocc đònc trong hòa đồnu, là tường mùi khoảng cách đòni ngóni néi nhau vào hinn binn. Hinn, nhén nhén tường băng trôi néi bén béng trên binn còn. Binn là hỗt mùm gieo xuống đònt; không phéi binn là tiêu dong diễn táin theo lòng hỗng vô đònn kinn; binn là hóa thành theo nhép chồng thường quyền phép, phéc diễn n nén tái bao kín bunn! Trên mút trắng màu xanh.

Hàn Cung Thường mùn thường! Thường mùn thoát đòn mán kín giáp thết chi tunn, bén chín ngày rời

khuất bóng trốn thân. Chỗng biết giờ này bên kia bờ cõa tết và nỗi thoát tâm vắng, anh có đắn折磨 nhang tiêu sai chăng? Có đắn折磨 dien mực thuong chán khai thết tết không hoa. Công án lòn cõa đón i là đây và chả có anh – duy chả anh thôi mới hiểu rõ điều này.

Hôm nay đây quý chả ân sỏi, chả huynh đón, cùng bốn bè thi hú gõn xa ngõi lõi cùng nhau tống niêm nhang lõi hoa đắp nhặt - lõi cõa thi nhân không ròn đánh nhõi sỏi đá mà nhõi ngàn hõng hoa ngang ngát sõi mõi chiêu dâng. Đón thiêng nhõi anh, vỡt qua bao nỗi đồn trống, bõi mõi ngón tay trên đôi bàn tay nhõm hoài theo dõi tõng, ôi nhõng phóng chiêu mõi hõi còn đó, chúng tôi đang ...

Tôi biết anh Hàn Cung Thống
Tôi sinh giáp mặt đón trống sõi c không
Mặt trời i sõi mõi c phõng Đông
Tàn con nõng nhõi lõi n vòng sang Tây
Mõi ngón tay đôi bàn tay
Võ vãi mõng mõi nhõm say tõi c thù
Bảy chả giờ áo thanh thõi
Tà huy khuất nõo sang bõi bõi không.

Tháng 11 – Nhâm Thìn Bình Phõng, Thủ Đức, Sài Gòn **Tập Chính Âm**

Còn hõi n du mõi

Trang đõi thay mõi
Tôi gõi mõi a mùa
Mát trong nhõi nhõm
Hõng trõi m ngát đõa

Em khoe áo lõa
Xinh ngõi trõi ngang
Nõi p hõi n say mõi ng
Bõi m hõi lõit qua

Ánh mặt long lanh
Soi đèn hào hào
Men mặt chín nồng
Cửu cung ngút ngàn lao đảo

Cánh hoa du mộng
Bung xòe cánh sao
Nhìn xem cửa lối
Mặt chàng đóa hoa

Ngày i đi bụi ngang
Mặt a ngày nồng đêm
Bên mùa chuyền đổi ngang
Lối vắng trăng nghiêng.

Tâm Bình

Sự i nguyễn hòa âm

Ngày mai thay màu nồng ấm

Bầu trời lồng trong. Cánh gió nhẹ lay mặt tóc phai sương.

Hồng trám thắm thắm mặt chàng ngát đà.

Huyền hoa cung cầm vũ t bay thanh âm thầm hồn vân thách. Ngà say lâng lịm lịm mõi nõi

gặp mèo chung ngõ m giao đõng hòa âm.

Cây lá thay mùa. Sương nguộin trào lồng mát trong. Gian phòng tĩnh lồng. Tách trà xanh lồng
đồng quyến lòn khói bay lên. Cõi lòng an nhiên tột a thõ.

*

Thanh âm Viên mãn lan tỏa phõ trùm khõp bõu khí quyến xua tan hè sa võt dõu õu phiõn.

Ngõn cõi ngõm sõiing hòa ca suõi hát. Hõt bõi lăn đi rõt chõm. Bõi thõõng tháng ngày bõõc või
đôi chân.

Dõng lõi sõi nghe vĩ trõ vang lên Bõn Tình Ca Xuân bõt tõn. Và nghe trong khoõng Không hõi n
biõn ngàn muôn cõi nõõc või đõi sõi màu, âm đõi u xuê xoang tõng mõi sát na.

Mõt bõõc nhõy võt tâm màu mõi ra lăng kính huyõn vi tâm tình õn mõt bao dung.

*

Con sóng lõng xuõng im lìm mênh mang biõn nõõc trõi mây xanh trong bát ngát

Biõn hát lõi kinh

Toàn thi Nhõ Là kõt giao thành khúc ca Đõi thi

*

Người viết bút ký nhau. Nói chuyện với nhau. Hoa lá tách nhiên

Nhàc lành rộn ràng khép sập hè iết đàm nhuộn màu xanh

Bình minh lên tảng rồng

Một đống hát khúc Vô thanh.

Thích Tâm Bình 16.10.2012

Kỷ niệm về anh - Thi sĩ Hàn Cung Thông!

Thì là đã tám năm rồi, cái đêm mà tôi gặp anh tại căn phòng nhỏ đằng sau thuê của Bích Nhãns Hồi trên đêng Quang Trung – Gò Vấp. Trong tâm trạng buồn khùng khiếp, anh đã thốt lên: "Đối trống phu mà đêm nay chừng biết vui đâu!" Tôi và anh Bích Nhãns Hồi chén đống tâm can khi nghe lời đau thòng, bi tráng đó. Tôi cầm đàn dỗo ngọt ngào, còn anh thì ngâm lên khúc ca thốt:

"Ta dặc côn côn mây trôi phiêu hật
Cho chén đậy trần trôi nỗi bâng khuâng
Cho khánh kít cõi ngày xanh hè khít
Cõi ái dại ta cay đắng đần vô cùng"
Ba anh em cõi ly đứt đứt nghe anh tiếc:
"Ta ngài lối vi lòng đậy phiền muộn
Cõi tràn dâng nhả sóng nỗi c vô tình
Giặc hèn trống lồng lồng bóng u minh
Mùa xuân lanh vây quanh hòn thòng tích"

Cỏ thô bia, rêu cũ, ngâm, đàn và hát...ba anh em chúng tôi mênh mang dồn khuya rải ném lăn ra
ngõ thiệp đi.

Ngày ấy, Hàn Cung Thống và a trai qua cú súc nồng nở vui tình cảm lòn cuộc sống kinh tế gia đình.

Anh một mình vùi Sài Gòn tìm kiếm mưu sinh. Ngày nhiên làm sao khi Bích Nhãm Hồi và Trí Công Vũ cũng đồng cảnh ngộ. Vày là mày anh em quyết định thuê chung một căn nhà nhỏ đó. Căn nhà này lối gần nhà tôi nên ngoài giờ phai làm việc kiêm sống, anh em thường ngồi lại vui nhau nói chuyện đùa trên đất. Chính cái máu văn nghệ mà lòn lòn nỗi đây biến thành điểm tinh hồn cõi a rất nhuộm anh em. Giờ đây ngày nhỉ dồn ngày tháng đó trong tôi lối hiên lên bao hình ảnh bốn bề...người còn kinh mệt, người iết tán khớp nhỉ các anh Thanh Thống An, Bùi Lộ, Phan Hoài Châu, Đắc Thanh, Phan Thị, Nhuận Nghĩa, Xuân Thống, Trần Đăng Sum, Bích Nhãm Hồi, Trí Công Vũ, Đoàn Văn Khánh, Ngã Du Tú, Tuân nhỉ, Chùa Bích Lan, chùa Cúc, Tú Văn...

Nghĩ thật lối, khi con người ta buôn dồn tòn cùng thì hình nhỉ lối bút gắp nhung niềm vui mèo. Hàn Cung Thống gắp và sống vui bốn bề trong niềm vui nhỉ thay vào những ngày anh cô đơn, hụt hụt tình cảm gia đình. Nhung bài thi nhuộm cảm xúc cõi a anh nhỉ " Chiều rêu xuân", "Tuyệt tình ca"...đã ra đời trong thời gian này.

Nhưng niềm vui nhỉ không lối y nỗi buôn lòn trong anh. Bởi anh:

"Đã thám mệt vì mệt dỗi sóng gió
Vì mệt dỗi ràng buộc vui điệu linh".

Anh chát nhén ra:

"Ta cảm si mệt dỗi không vui có"

Đó rõi anh bàng ngang mệt lối chân thót cõi a dỗi sóng vuin giờ tò o này:

"Đối với thời ng thoảng chát mảng tàn phai

Chí tang bàng rủ n vui trên vai

Đã tan tác khoảng trát xá mệt mõi c".

Nhưng câu thót bùng vui và khóc liết nhỉ báo hiệu mệt thay đổi lòn trong anh sấp sấp ra. Và

điều gì đón đã đến, một ngày anh nói với tôi mỉm cười quyết định buông bỏ tất cả để xuất gia đùu Phật, làm kể tu hành.

Bốn bè bạn mỉm cười nhau đón anh cũng đồng lòng i lì bên nhau vui buồn hối hả mình lòn cuội. Thật nhức đầu trào! Tôi nhường mãi giọng ngâm si thi trung buồn của anh, hào khí vang lên chuyền tết nhường vòn thi quyết liệt:

"Xin giã biệt nhường ân tình sâu thẳm Vì ngàn sao trong mắt bùi cát dứt hồn

Nhường mùa xuân đã đi vào quên lãng

Nhường buồn vui theo năm tháng lui phiền"

Rồi một anh rộm đùa:

"Xin lỗi nhường tình yêu tuyệt vời

Nhường tình yêu tuyệt vời cũng dành thôi

Bởi môi mỏng và hồn ngây mê hoài

Đã chìm tan trong sóng bùi luân hồi"

Khi tôi viết nhường dòng này thì thi sĩ Hàn Cung Thượng đã trở thành tu sĩ Nhuận Hoài từ lâu lòn. Kinh kệ, tu tập, Phật sự chiếm hết thời gian nên Thượng không còn đủ ý nghĩa để nêu tên. Bốn bè đồng viên Thượng nên ra một tờ giấy ghi dấu lòn quảng thời gian sáng tác của mình nhường Thượng lòn lòn mãi. Giờ đây Thượng mỉm cười nhìn bài thơ thành một tờ kệ nhỏ (mà cũng chả khiêm tốn lòn hành nỗi bùi) nhường chút tình tri ân vui đùi sảng, đúng nhường bùi câu thơ thay vì viết đùa làm tờ giấy cho tờ giấy:

"Nhường cánh chim vui cuội trôi quên lãng

Chặt tàn phai trên đôi cánh thu vàng

Phút tĩnh lòn giờ a đôi bùi mỏng thê c

Chặt thay mình còn chút nỗi nhân gian".

Đêm Gò Vấp, ngày 18 tháng 11 năm 2012 Trịnh Huân Hiện

Cung tiễn

Thượng đã đi giờ a mùa thu trút lá

Trong ngôi chùa chật mít tiếng chuông ngân

Lòn hồn nỗi nhàng đùa bóng cát

Ánh đùo vàng soi bùi cát nỗi thay đùi

*Vài thứ gì i A Di Đà siêu thoát
Trăng đêm rất màng vàc bóng tối bi
Lài cung tiến bên mặt hìn Bà Tát
Nguyễn cho thứ y trùng ngày cối tây phùng*

*Ngày i lài bản i tròn còn vàng đá
Dòng đái trôi cũng còn chút lo phin
Thôi sau hàn mặt mùa thu hành đá
Cũng trùng lai trong cối an nhiên
Cung kính tiến dàa Thứ y Nhuễn Hoài và mìnn cóc làc
Nguyễn Thứ Làp*

Đêm trăng cha qua sông

Kính dâng lên Giác linh Cha cáa con Đại đắc Thích Nhuễn Hoài

*Đêm huyện dị u u tròn msóng khói
Tíng chuông chùa ngân vàng nhóng âm vang
Con lòng thứ mnhìm Phùt gìa mênh mang*

*Cha qua sông nhóng nhàng theo con sóng
Vàu tình trùng dịng thay chíc áo vô thờng
Con địng mòn thứ i mặt a nhóng phong sóng...
Bên nhóng rời y mặt hòi cha thứ mđám*

*Con nhóng mái ngày đìu tiên đì hàc
Cha đèo con qua nhóng cánh đìng
Mặt tròn i hàng lò đìng phía hàng đông
Chân tử t bán t xe thứ cha đì y cói*

*Thờng các con mặt thứ i cha làm lài
Đìy xe khoai kép buôi chí bên sông
Đêm đông lành trên xe bò giá buôt
Suônt nhó o địng ngày i đìsóng mvà khuya*

Đỗ tòng lai bao con tòng i sáng
Mùi xuân vui nhành mai vàng rực nồng
Những giờ lan khoe sắc cánh hoa rạng
Tình kỷ niệm trong con hặng ghi nhớ

Công non cao sao kê hệt bông lily
"...trắc cúc cúc đài gian nan là gấm trại
Phải tôi mình trong thách gian lao..."
Bao lily dãy làm hành trang tùng bông

Trúc hiên chùa lộng yên con khôn nguyễn
Giàn cát đong rực bóng đài i thềm trăng
Phong lan trung tảng hưng đêm thềm ngát
Gác miên trung êm ái cha i !

Nơi Cửu Lộc thuyễn vui theo con nòng
Cúc trâm luân đã giữ áo phong trại
Gõ nhè p chèo trên đài sang cõi Phật
Người đi qua dâu bùn ngát hưng thềm.

Chùa Đỗ Sơn Trung thu Nhâm thìn Tây Sơn

Trong đài cù lao

Thịt là thịt, ngày "trùng quan đài gió"
Con chim bông rũ bộ mền đài bay
Xòe đôi cánh bột cát mùa giông gió
Lục trại i cao lộng lồng bồng thu phai

Mùa i năm trôi cát hòn nhô gió thoảng

Gió c hót trôi ng thoảng chở c cũng dồn tan
Nhưng đỗ c mờ t różnych chở là khái nỗi m
Thiên đường xưa a nhau mây trôi lang thang

Đường vút vội nhanh a chôn lối o dỗ o
Đôi i run run thổi mảnh gió cù hàn
Ngày đỗ ng lối lồng nhìn con nỗi c dỗ o
Đêm dồn khuya theo bóng nguyệt mây ngàn

Con cõi m nhau nhau ng gì cha gõi lối
Là vút n thổi vút i hào khí chở t đỗ y
Là nỗi m tin cho lòng con vút ng bỗng c
Cùng hào quang cha soi sáng tống ngày
Mong cha đỗ n vút i bỗn bỗn vĩnh phõng c
Đỗ c cù lao con tõi c nhau lòng này

Trung tuần tháng 8 Nhâm Thìn 2012 Trí Long Phong

Theo vút ngõ i xá a...

Nguyễn Văn Biên

(Đỗ thi phõm Tự đỗ trăng tàn. Kính tống nỗi m giác linh cõi Đôi i đỗ c Thích Nhuận Hoài - nhà Hân Cung Thủi ng)

Lòng ta là nhau ng hàng thành quách cũ Tỷ ngàn năm vút ng lối tõi loa xá a.. Vũ Đình Liên

Ở tháp kõi 20 nhà tháp Vũ Hoàng Chùa viết: "..Đôi i hõa còn ta là theo vút ngõ i xá a.", cái vút "hung tâm, tráng chí" cõi a mõt "thổi i hoàng kim đă mõ trong sõi ng mõ' – (lõi bài ca), cái thổi i lý tõi ng cõi a ngõ i xá a đó chở còn trong sách vút, trong nhõng chuyen kõi đõ hòng giõ lõi y chút lõa trong cái buõi lõnh ngõt kim tiõn này, cái thổi i chúng ta đang sõi ng bõi thõc nhau ng giáo đõi u vút đõi đõi, niõm tin, vì cái tháp đõi đõi đă "úa lõc, phai hõng", chở trôi lõi hõi đõi ng tanh ngõt..."

Trong khung trôi i đó, thõc tõi đă dõi ng nêu vách ngăn lõi ng lõi ng trõi c mõt mà nhau ng tâm hõn yõu đuõi không dõi qua đõi c:

"Chẳng dại gì qua đêc

Vách đài đêng uy nghi

Con ngựa già mệt đê

Đêng thê cuối chê u kia..."

(Tình khúc số không - thi Lê Trung Minh)

Thêc vây cuối cùng này luôn đùn đuôi mỉi thân phèn, chẳng dại gì qua đêc, không nhèng vách đài đêng uy nghi mà có lô chêng dại gì vêết qua đêc chính mình..., nêu trong huyêt quen này không có đêc chút hùng khí cõa tiễn nhân,...!

Nhèng điêu linh, nhèng bến bến cõa đài mệt con ngõi ai cũng vây nhèng vây công dân Nguyễn Đình Cung Thêng hay thi số Hàn Cung Thêng hình nhè đã có cùng tâm số vây ngõi xa:

"Tráng sĩ bỗn chđau bi hêng thiên
Hùng tâm sinh kô lông mang nhiên
Xuân lan thu cúc thành hê số
Hê thê, đông hàn đêng thiê u niêng".

(Nguyễn Du)

Cái "hùng tâm" và "sinh kô" luôn làm chao đảo tráng chí mà vây anh hình nhè đã gom đê trong mõi câu lôc bát cõa Lê Giao Văn- mệt vây niên trêng đêng thê là bến thê thân thiết đã vây tết vây anh:

"Sáu mệt năm-hết bỗn trê n
Ngõa què, kôm gãy qua thân phèn ngõi
Khô đau trê n vây niêm vui
Võn hào hoa gõa chê, cõi i thê phi Tê mệt cõi bêng ra đê
Gõa thê i chê n loèn – chim di, gió ngàn...
Rõi khi bão tênh, mệt a tan
Vùi thân cõi m áo đà doan quê ngõi."
(Hòn cuối têng phùng - Lê Giao Văn)

Tê đê trêng tàn - tên têp thê cõa anh, ta bỗt gõp ngôn tê cõa mệt thê i xê a cũ, lôc lô, trang nghiêm nhè nhèng hàng thành quách cũ, số có ngõi buông miêng thê tê lên: đê i hê a còn ANH là theo vây ngõi xê a....! Thêt vây ta thê đêc:

"Thê vây têđi dòng bi trêng
Ngõt trê i hào khí mênh mang
Sinh chêng phùng thê i đanh vây
Võ bỗu rót chén kinh bang."

(Tình số Lôcng Sốn Bêc - HCT) Hoéc:
...Ngày trê lô i ngó sông dài xác
Sôu miên man xiêu lôc bêng quan hè
Võng trêng sốm lônh lùng treo đênh đêc

Tráng sỏi vỗ đập bùi giặt a phong ba. (Ngày trại lõi - HCT) Nhỏng tôi nghĩ anh làm thế vì: "Nhỏng lúc ngã lòng vẫn nêu câu thế mà đập đập đập.." (Thế Phùng Quán)

Cái ngôn ngữ cũ xưa qua tâm tình bi tráng của Tự Hồi hay của ai kia... nhỏ vỗn vào đài tác gi:

"Cung đàn xưa tột lõi
Đâu đáng Kì u mê say
Không rủ u nở ng chuộc cõi n
Bóng trăng suông lõi nh đập y. (Anh lính Tự Hồi - HCT) hay:
"Tuyệt lõi nh rủ i đập chí cõi
Đột trại nghiêng ngã hoang mê
Quỷ nh hiu vỗng trăng Thu xưa
Thù sâu phong lõi p lõi vỗi ...
(Tình số Lòng sốn bùi - HCT)

Và tiếng tõng nhỏng quật quay làm anh chóng mệt hõi nhỏ quật và anh đã vỗn câu thế đập ng đập y và di trú trong nó hòng tìm chút tĩnh tõi trong trùng trùng quăng quật xác xõi:

"Nhỏ con chim vỗ cưỡi trại quên lõang
Chỗ tàn phai trên đôi cánh thu vàng
Phút tĩnh lõi ng giặt hai bùi hõi - thế cõi
Chỗt nhõi mình còn chút nở nhân gian..."
(Nhỏ vỗt chim bay - HCT) Và anh tõi thú nhỏ n:
"Tôi làm thế vì không thể không làm thế
Tôi làm thế vì đó là hõi i thế
Nhỏ cưỡi cõi phõi nở ng nở áo cõi m..."
Và nõu có ai truy hõi tiõp anh số trại lõi nghe trõt quật - Vô số cõi u:
"Tôi làm thế ? Vì đõ n giặt n.. Thích làm thế"
(Thế và tôi - HCT)

Nhỏng lúc thân mệt khinh khoái anh thõõng gõi tôi là "lão đõ" nghe có vỗ "tuõng tích" nhỏng rõi tõi cũng thõy vui, và anh luôn giõi khõi u khí cõi a Quõng Nam thõõng ghét rõ ch rồi, chõi nghĩa hùng tráng sang trõng nhỏng anh rõ t thiõt thà, mệt vỗ ngoài góc cõi nhõng tâm hõn ngõt ngào, chân tình và dõ mõm lòng...

Đõc hõt Tự đõ trăng tàn và nhõng thi phõm khác cõi a Hàn Cung Thõõng chúng ta số không tìm thõy lõi đó mệt hình thõc thõi tân kõi hoõi cõi u tõi mõi mõi theo kõi u hàn lâm chõi sõi tóc làm tám... hay đõ tìm cõi u nhõng chân trõi mõi mõi..., mà số bõt gõi p cái tình bi thõng tha thiõt, đõc thõi ta ngõi gõi lõi võt thõõng cõi a chính mình đâu đó thõp thoáng trong mệt vài câu thế, cái bi tráng trõn lõi n trong cái nõi trõi cõi a phõn ngõõi lên bõ xuõng ruõng và cái chúng ta nhõn đõõc lõi đây là mệt tõm chân tình: tình yêu, tình bõn, tình ngõõi...thiõt thà, mệt đõi trõi nghĩõi m või nhõng đieu linh khõng ai giõi ng ai đõ rõi viõt nõn:

"Là thu
tôi dài phôi pha
Là trăng
tàn lâm như trên tà áo phai
Là chim
tôi làc để i ng bay
Là hỗng gió thoảng
qua ngày vin phống
.....
Là thôi
tôi bảnc chân đi
Là đêm tàn mùng
tôi khi tôi tôi."

(tôi dài trăng tàn - HCT)

Cái tui "tri thiên mênh" mà anh đã tôi cho mình "Anh ticc mình già cóc để i vuing" nhưng anh không hỗ là người i nhu nhưngc, và "lão huynh" đã có khi dàing lài bên sông cucc để i mình, theo nhuoc báng bánh đểa, nghe tôm cá giỏin, nhưng mỗi hay đàing xa áo mùng mà chuyển quan hà có sóng luôn đeo đàing nhòng lòng, và rồi i cũng bó tay nhìn nhưngng phân kết tôi trong lòng mình, nhưngng ngày ngồii gỗng, nhưngng chiếu u là chuyển xe...nim vui tài gang còn lài là nhưngng đểa làc rã rồi:

"và có thị ta hoang đàng man dài
Kếtp cuốing ca trên khắp núo giang hồ
Vào thăm thị mù chỉ u hoang buổi nvé ndi
Dàic nghiêng bán u mùnh vui hỗ vô"

(cuốing sóng ca- HCT)

Và da dit:

"Lài tôi tôi vuit gỗa tàn đông
Nâng có áo nghe nhi lòng se lành
Mùa xuân lài vui trong bánt hỗnh
Cũng dành lòng chỉp nhưngn mùt đểi sông."

Và: " Năm mùi năm tên tôi i để lo lắng quêng
Đánh mùt mùa xuân tôi để trăng tàn."

(Thị viết nhân ngày có i bảnc - HCT)

Cũng tôi đó anh: " Nguyễn lòng rũ áo trái nhân gian"

Và anh đã dũng cóm chỉn:

" Xin tôi tôi nhưngng tình yêu tuyết tôi i

Những tình yêu tinh khôi
Bỗn môi mờ và hồn ngây mê hoài cát
Đã chìm tan trong sóng biển luân hồi
"Xin giã biệt chôn phón hoa đô hội
Những vòng tay thân thiết giờ mai
Những bình minh đăng quang ngàn dặm nhau
Những hoàng hôn bóng xanh ngắt bên trời.
.....
Xin tết nét trang dài huyền náo
Huyền thoại nào phiêu dạt giờ đãi sông
Xin giã biệt tháng năm dài chao đảo
Mùng phù vân thoảng chúc phúc phai huyền"

(Tuyệt tình ca - HCT) (Tình yêu tuyệt vời đây là một nghĩa huyền là sự gắn bó bền chặt của hai người yêu nhau theo lý thường không có cái nghĩa rõ ràng...)

Rồi cũng từ đây ta thấy một giọt nước mắt có vẻ trích thường nhưng dù thường đánh dấu một bối cảnh sang trạng thái đỗi anh:

"Chuyển cuội năm đêm nỗi nhớ tết
Những tùng lùm thường sầu um sùm
Thường năm i dại lỗi thời lách thách
Thường mực nước i lo tết lo xuân"

(Chuyển cuội năm - HCT) Một bài phá ngoan mực của tâm thường làm một việc "phi thường": trở thành Tu sĩ...làm một du tăng hành cõi kinh chôn...đi tìm cái chính mình trong vô thường và suy gẫy tinh thần tâm tết đỗi trăng tàn:

"Giá quãng đời điêu linh
Giá muôn trùng bù khung
Trăng Lăng Già dại cõi
Soi sáng đời i u minh"

(Đạo thành - HCT)

Và nhà thơ quay về đền phật để nói Phật đản sinh là bến sỏi:

"Con tết i cõi bùi mù sa
Trầm luân trong cõi ta bà Thái hòn
Cánh buồm in dấu tết sỏi
Đền hài trí tuệ chân nhặt cõi nguồn
Và tha thiết:
Lạy thần dù gió mây tuôn

"Vẫn còn hồn hồn tiếng chuông đài i tò.."

(Thiệp vui - thiệp HCT)

Tại đây thi sĩ cõa chúng ta đã viết thoát đài thành Tự Khâu Thích Nhuận Hoài với một khâu khí phiêu hót:

Đài nhả gió thoát mây bay

Hay-là chả

chảng hay ho gì.

Cười cùng nhả n đài c đài u chí

Đài u chí chảng có

Đài u cho bùn lòng...

(Mẫu qua lúu cõa - thiệp HCT) Chứng bàng hồn luôn cõu nguyễn cho anh phết sõi tòn thành, công phu viên mãn, nhặng rẽi vô thênh ngõp đón, nó chêng vui riêng ai kõi cõu nhặng bõc tu sõi "cõt ái ly gia", và nó đã đón vui Thíy mõt đêm trăng tròn nhõt cõa tiết trêng thu và ngõi i thõi đã trêng thân tõi đái vui cho cát bõi, chúng ta tiến Thíy "không nõi c mõt, không rõi u mõi" vì Tự Khâu Thích Nhuận Hoài với hùng tâm tráng chí đã viết qua nhặng biên kiõn lõi thói đái thênh...và "lão huynh" cõa ngày trênc đă theo kõp "vết ngõi xõa" trong sõ kính ngõi cõa anh em, bè bõn...trong đó có "lão đái". Xin trích ra đây khõ thiệp cuõi cùng

Thíy đã viết, thay cho lõi kõt mà theo nhà thi Lê Giao Văn là bùn đõi u văn viết trênc cho chính mình:

"*Thân trai vẫn dăm đâu chùng bùi c*

Chí lõi nõi trong nhõp sõi ng hùng

Rõi mai gõ áo phong trùn lõi y

Gõ nhõp chèo qua nõ o sõi c-khõng.

(Tráng khí ca - Thích Nhuận Hoài)

Nguyễn cõu đài i đài c Thích Nhuận Hoài Phết quõi vién thành!

NAM MÔ A-DI-ĐÀ PHẾT Nguyễn Bùu đênh, Trêng thu, Nhâm Thìn 2012. **NVB** (Cõn bút.)

* còn tiõp (đang cõp nhõt)